

vil gaae ind paa noget Saadant, men vil opretholde den Fremgangsmaade, der er antydet i Lovforslaget, vil jeg bemærke, at der efter min Mening ikke er Grund til at lade nogen- somhelst Institution komme til at nyde Fri- tagelse, undtagen dem, der tilhøre Staten selv. Det ærebe Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Grust) omtalte et Magelæg, som er foreslaaet i Loven, imellem Universitetet og Staten paa Fæstningsarealets Begne, og meente, at det var høist uheldigt for Staten, men det forekommer mig at være aldeles ligegyldigt, hvorledes denne Overenskomst er, idet jeg nemlig ikke anerkjender, at der er nogen anden Eier af Universitetet end Staten. At der bør udlægges saa Meget, som der er nødvendigt, til den botaniske Have, paa den omhandlede hen- sigtsmæssige Plads, finder jeg er selvsølgelig, og da kun een Repræsentation nu har Indfly- delse paa dette Spørgsmaal fra begge dets Sider, antager jeg ikke, der vil fremkomme mindste Vanskelighed med Hensyn til denne Sags Afgjørelse. Et Punkt, hvori dette Lov- forslag efter min Mening har Fortrin fremfor det tidligere Forslag, der har foreligget an- gaende denne Sag, er, at man er fravegen den Tanke, at det skulde tillades at expropriere de private Eiendomme paa det omhandlede Gebeet omkring Byen, for bedre at kunne regulere de nye Anlæg af Bykvarterer. Jeg kan ikke være noksom taknemmelig for, at Regjeringen i denne Henseende er gaaet en anden Vej, idet det forekommer mig at være meget vanskeligt at give Staten Ret til at expropriere saaledes ganske en bloc. Det forekommer mig, at naar man vil berøve den enkelte Mand hans Eien- dom, maa der være aldeles uafviselige Grunde til, at det netop træffer ham; ellers bliver det i højeste Grad betænkeligt, især hvis der skulde gjøre sig saadanne Anstuelser gjældende som de, der bleve udtalte af det ærebe Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Grust), som sagde, at man maatte have en saadan Ret for det Tilfælde, at en eller anden privat Eier saldt paa at opføre en Bygning, der stødte Diet, og han nævnte i den Henseende som noget Af- skrækkende, den Bygning, der ligger paa Hjør- net af Store Strandstræde og Kongens Ny- torv. Dette forekommer mig at være at gaae

altfor vidt i Bestræbelserne for at gribe ind i den private Eiendomsret. Forbi Nogen, ja selv en Communalbestyrelse, finder, at en eller anden Bygning ikke tager sig godt ud, skal man ikke kunne forjage en Mand fra hans velerhvervede Eiendom paa et Sted, hvor det maa- ske netop er ham særligt om at gjøre at blive bo- ende. Der kan være forskjellige Meninger om, hvad der er Skjont; Smag og Behag ere forskjellige, og om Smagssager skal man derfor ikke dis- putere; men at lade et Steds Mangel paa Skjønhed være Grund nok til at forjage en Mand fra hans Eiendom, finder jeg at være et uforvarligt Indgreb i den private Eien- domsret. Det forekommer mig endog, at de Bestemmelser angaaende Expropriationen, som nu findes i Lovudkastet, gaae for vidt. Der burde ikke gives Tilladelse til Expropriation uden aldeles enkeltviis, med Hensyn til enkelte Mænds private Eiendomme; det skulde da om- stændeligt paapeges, at en Nødvendighed i saa Henseende gjorde sig gjældende, og der skulde forelægges Rigsdagen et særligt Lovudkast derom. Saa vigtigt er Eiendomsforholdet, at Grund- loven har taget det under sin Beskyttelse, men man skal da ogsaa være varsom med Hensyn til selve Indvilligelsen i saa Henseende til Autorite- terne, hvad enten det er den administrative Statsmyndighed eller den communale Mynd- ighed. Det er som sagt et Fortrin ved Loven, at den er fravegen den tidligere Tilladelse til uden Videre at kunne berøve Enkeltmand hans Eien- dom ved Expropriation. — Der er endnu kun et enkelt Punkt, jeg vil berøre, nemlig Spørgs- maalet om Kirkegaardene, og det forekommer mig da, at man rykker det Tidspunkt for langt ud, inden hvilket det burde forbydes at begrave sig paa de Kirkegaarde, der ligge saa nær ved Byen, som Tilfældet for Dieblisset er med Sæetatens Kirkegaard. — Hvad jeg her har udtalt, vil naturligviis ikke kunne rettes som Anker imod den nuværende Regjering, og i det Hele taget er det ikke min Mening at ville dable denne, forbi den har ladet slige Bestem- melser blive staaende; den har foresundet Sa- gen paa et meget fremrykket Standpunkt og har altsaa ikke havt saa frie Hænder, som den ellers vilde have havt; havde Sagen ikke væ- ret saa vidt fremskreden, kunde man paa en